

Konec 80. let a životní styl

Konec 80. let se nesl v duchu dalšího nástupu – pomalu dospívala silná generace tzv. Husákových dětí, a to se nemohlo na celkové podobě životního stylu neprojevit. Výrazným rysem byla u nezanedbatelné části mládeže fascinace světem západního konzumu. Obecně platilo, že západní zboží prakticky jakéhokoliv druhu bylo považováno za něco kvalitnějšího a luxusnějšího. Stejně jako v 70. letech byly objektem obdivu i třeba obaly od západního zboží nebo igelitky s barevnými obrázky a cizími nápisy. Možnosti kontaktů se Západem se v té době přece jen výrazně rozšířovaly – i v části Prahy 6 občané přijímali signál rakouské televize, určitým způsobem se usnadnily výjezdy do kapitalistické ciziny a v ulicích Prahy přibývali západní turisté. Lákové zboží bylo možné získat především v Tuzexu, kde se ovšem neplatilo běžnými korunami, ale speciálními poukázkami, které se daly získat za západní měnu. Nebyl však žádný problém si pořídit poukázky nebo volně směnitelnou měnu od nelegálních překupníků, tzv. veksláků. Neoficiální kurz se pohyboval zhruba kolem pěti „normálních“ korun za jednu tuzexovou. V 80. letech se také rozvíjela síť obchodů ESO, která nabízela exkluzivní zboží za běžné koruny. Obyvatelé Prahy měli možnost navštívit některé speciální prodejny, jako byla třeba Paris-Praha v Jindřišské ulici, Dům potravin a Dům módy na Václavském náměstí nebo firemní prodejny západních společností, např. Benetton. Přesto se však obrovský hlad po západním zboží nedařilo ukojit, jeho dovoz trvale a výrazně pokulhával za poptávkou. Samozřejmě ne všichni mladí lidé prahli po světě západního konzumu. Vyskytovali se mezi nimi třeba stoupenci trampingu, fanoušci tvrdšího rocku či metalu, punkeři nebo zapálení posluchači písničkářů, kteří se často inspirovali tvorbou Karla Kryla a jejichž hity pobuřovaly dobový establishment. Stále rostoucí počet mladých lidí se také zapojoval do ekologických aktivit, které reagovaly na zhoršující se životní prostředí. Zároveň se objevovali i první nadšení fanoušci osobních počítačů, přestože se tehdy jednalo o velmi nákladnou a těžce dostupnou záležitost a přístroje značek Commodore, Atari či ZX Spectrum vykazovaly značnou poruchovost. Dobová publicistika věnovala hodně pozornosti růstu agresivity mladé generace, vzestupu výskytu jevů, jako bylo šikanování apod., které snad mohlo souviset s rostoucím napětím v celé společnosti. A starší lidé? Ti se vedle sledování televizních seriálů a různých zábavných pořadů věnovali například chalupaření nebo různým formám kutilství, které tehdy propagovala nesmírně populární televizní relace *Receptář nejen na neděli* moderovaná proslulým Přemkem Podlahou. Kvůli menšímu tlaku na pracovní výkon v mnoha profesích zbýval fadě lidí dostatek energie na pěstování nejrůznějších hobby. Přesto je často jejich život plně neuspokojoval a stejně jako mladší generaci toužili po určité změně, většímu vzruchu a dynamice.

Martin Franc

Foto: Praha 1985
(Zdroj: ČTK)